

καθόσον, κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς, ἡ μόνον γεωργικαὶ οἰκογενεαὶ ἀναλογοῦσιν ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου· ἂν δὲ τὴν ἀναλογία ἀναλογίσωμεν εἰς τὰς καθαρῶς γεωργικὰς οἰκογενεαί, ἀφαιροῦντες τὰς ποιμενικὰς, ἡ σχέσις περιορίζεται εἰς 3 περίπου οἰκογενεαίς ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου.

ΛΕΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ

Ὁ ἐξ Ὀλλανδίας σοφὸς Γρότιος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου, καταδικασθεὶς τὴν 17^{ην} ἑκατονταετηρίδα, ἕνεκα πολιτικῶν ἐρίδων, ὑπὸ τοῦ ὑπερισχύσαντος κόμματος εἰς αἰωνίαν ἐρμηκτὴν, ἐφυλακίσθη εἰς τὸ φρούριον Λουβεστέικ· ἡ ἀφοσιώσις ὅμως καὶ ἡ ἐπιτηδειότης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἔσπασαν αὐτὴν μετὰ δύο ἔτη κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Κατοικήσασα εἰς πόλιν παρακειμένην εἰς τὸ φρούριον, τὴν καλουμένην Γόρκομ, ἐπεσκέπτετο τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁσάκις ἐπετρέπετο, ἐπετρέπετο δὲ σπανίως, καὶ συνεδέθη διὰ στενωπάτης φιλίας μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ φρουράρχου. Ἐνίοτε ἔστειλεν εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς μέγα κιβώτιον πλήρες λευκῶν ἱματίων, τὸ ὁποῖον ἀντεπεστέλλετο μετὰ τῶν βυπαρῶν. Οἱ δὲ φύλακες ἐπεσκέπτοντο πάντοτε ἐπιμελῶς αὐτὸ καὶ φερόμενον καὶ ἀποπεμπόμενον.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους παρατηρήσασα ὅτι οἱ φύλακες βαρυνθέντες νὰ ἐξετάζωσι τὸ κιβώτιον, ἐπέτρεπον τὴν διάβασιν αὐτοῦ, ἔβαλε κατὰ νοῦν νὰ εὐκολύνῃ τὴν δραπέτευσιν τοῦ συζύγου τῆς θέτουσα αὐτὸν ἐντὸς τοῦ κιβωτίου. Ἐνεκα τούτου ἔδοκίμασεν ἔαν τὸ πρᾶγμα ἦτο κατορθωτόν· ἤνοιξεν ὁπὰς τινὰς εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔμελλε νὰ τεθῆ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἐξαπλωθεῖσα ἐντὸς τοῦ κιβωτίου, ἔμεινεν ἐντὸς αὐτοῦ δύο περίπου ὥρας, τὸσον καιρὸν δηλαδὴ ὅσος ἔμελλε νὰ δαπανηθῆ εἰς μετακόμισιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ φρουρίου εἰς Γόρκομ. Ἡ δοκιμὴ ἐπέτυχε.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπισκεφθεῖσα τὴν γυναῖκα τοῦ φρουράρχου εἶπε μεταξὺ ἄλλων·

«Ὁ σύζυγός μου ἐργάζεται ὑπὲρ τὸ δέον, καὶ ἡ ἐργασία καταστρέφει τὴν υἰγιάν αὐτοῦ· αὐριον μέλλω νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὸν, καὶ σκοπεύω νὰ λάβω τὰ σπουδαῖα βιβλία, νὰ βάλω αὐτὰ εἰς τὸ κιβώτιον, καὶ νὰ στείλω αὐτῶν ἄλλα διασκεδαστικά.»

«Καλὰ θὰ κάμῃς», ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ τοῦ φρουράρχου.

Ἡ τολμηρὰ γυνὴ τοῦ Γροτίου εἶχεν ἐκλέξει τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην, διότι ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ φρουράρχος θὰ ἦτο ἀπών. Ἐλθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Γροτίου ἐξήπλωσεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν βιβλίων, ἔσυρε τὸ κιβώτιον εἰς τὴν θύραν, ἔκλεισεν αὐτὸ καὶ ἐκάλεσε τοὺς στρατιώτας, οἵτινες

συνειθίζον νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸ μέχρι τῆς ἀμάξης, μενούσης παρὰ τὸν πύργον τοῦ φρουρίου.

«Πόσον εἶνε βαρὲα σήμερον τὰ ρούχα! εἶπέ τις αὐτῶν.»

«Δὲν εἶνε ρούχα, ἀπεκρίθη ἐκεῖνη, ἀλλὰ βιβλία.»

Φαίνεται ὅτι τῶν στρατιωτῶν τις, ἰδὼν τὴν ταραχὴν τῆς γυναικὸς, τὴν ὁποίαν δὲν κατόρθωσε νὰ προσποιηθῆ ὅλως δι' ὄλου, ἐζήτησε τὸ κλειδίον· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εὗρέθη, δὲν ἐπέμεινεν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ διαβάσα ἡ σύζυγος τοῦ φρουράρχου·

«Ἄ! εἶπε πρὸς τὴν τοῦ Γροτίου, πέρνεις τὰ βιβλία τοῦ ἀνδρός σου; ἔχεις δίκαιον.»

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Γρότιος ἔφρασεν εἰς Γόρκομ υγιῆς· καὶ ἐμβὰς ἀμέσως εἰς ὄχημα, ἦλθεν εἰς Ἀμβέρσην, μακρὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔμεινε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐλευθερά, διότι παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστήριον ἐπ' ἐγκλήματι. Καὶ τοῦτο μὲν ἠθέλησε νὰ καθεῖρξῃ αὐτὴν ἀντὶ τοῦ δραπέτευσαντος, ἀλλὰ τὰ Etats-Généraux ἀπέλυσαν αὐτὴν.

Εἰς τοιαύτην γυναῖκα, εἶπέ τις τῶν ἐνδόξων συγγραφέων, ἔπρεπε νὰ στηθῆ ἄνδριὰς, διότι εἰς αὐτὴν ὀφείλονται τὰ θαυμαστά συγγράμματα, ἅτινα ἐξεπόνησεν ἐλευθερωθεὶς ὁ σύζυγος αὐτῆς.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Κλεφτοποῦλα.

Στὸν Ἄϊ Ἐλιά, στὸν Πλάτανο, ψηλὰ στὴν κρούα τῆ θρύσι
Ἔχουν οἱ κλέφταις μάζωμα, τὰ τρία καπετανάτα,
Ἔχουν ἀρνιά πὺ φένουε, κριάρια σουβλισμένα,
Ἔχουνε καὶ γλυκὸ κρασί γιὰ τὸ καλὸ τὸ κέφι,
Ἔχουν καὶ κόρην ὠμορφη πὺ τούς κερνάει καὶ πίνουε,
Κόρη σὰν ἦλιος ὠμορφη, ξανθὴ καὶ μαυρομάτα.
Τέσσαρους γρόνους περπατῆ μ' ἀρματολούς καὶ κλέφταις,
Κανεὶς δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἀπὸ τὴν συντροφιά της·
Κ' εἶε πὺ βίχουσαντα σταῖς τρεῖς κ' ἐβρίχων τὸ λιθάρι,
Ἀπὸ τῆ ζωῆ τὴν πολλὴ κ' ἀπ' τὴν πολλὴν ἀνδρεία της
Ἐθλυκωθήκαν τὰ κομπιά, τῆ γέηκαν τὰ τσαποράζια,
Καὶ τῆς ἐβάν' ὁ κόρπος τῆς ἀπρος ὠτὰν τὸ χιόνι.
Οἱ καπετάνοι τὴν κυττοῦν κ' ὄλα τὰ παλληκάρια,
Ὅνας τηραῖε τὸν ἄλλονε, τὸ τί νὰ ποῦν, δὲν ξέρουε.
Ἀρχίνησαν καὶ τῆ βωτοῦν κ' ὄλοι τὴνε ζετάζουε·
— «Κόρη μ' τί μάνε σ' ἔκαμε, τί μάνε σ' ἔχει κάμει;» —
— «Παιδιά μου μὴ θυμιάνεστε, μὴ παραξενευθεῖτε,
Κ' ἐμὲ μάνε μ' ἐγέννησε, μάνε σὰν τὴν δική σας·
Ἐκαμν Τούρκαις ὀρραναῖς, ἔκαμν Τούρκαις χήραις,
Τώρα πὺ γέη' ὁ κόρπος μου, καλόγερα καὶ νὰ γένου.» —

ΑΛΠΘΕΙΑΙ

* * Ἀἰ φοβερώτεραι ὕβρεις λησιμονοῦνται πολ-
λάκις εὐκολώτερον ἀνοήτων τινῶν λόγων, διαφυ-
γόντων ἐξ ἀπλῆς ἀπροσεξίας.

* * Πάντες ζητοῦμεν πάντων τὴν εὐνοίαν,
καίτοι θέλοντες νὰ νομιζόμεθα ἀνώτεροι πάντων.

* * Διὰ μόνους τοὺς μαθηματικὸς εἶνε ἡ
εὐθεῖα γραμμὴ ἡ συντομωτέρα πρὸς μετάβασιν
ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο σημεῖον· ἐν δὲ τῷ καθ' ἡμέ-
ραν βίῳ συμβαίνει πολλάκις ἀκριβῶς τὸ ἀνά-
παινον.

* * Εὐκολώτερον συγχωροῦμεν τοὺς γελῶν-